

необхідні для успішного формування екологічної культури людини і її розвитку згідно з її власними нахилностями, задатками і соціальними запитом.

Створення і висока функціональність екологоорієнтованої освітньої середовища загальноосвітньої школи буде залежати від якості підготовки до такої діяльності майбутнього вчителя.

Література

3. Бойчук Ю. Д. Еколого-валеологічна культура майбутнього вчителя: теоретико-методичні аспекти : Монографія / Ю. Д. Бойчук. — Суми : ВТД “Університетська книга”, 2008. — 357 с.
4. Бойчук Ю.Д. Екологоорієнтована освітня середовища: характеристика і функції / Бойчук Ю.Д., Щербак І.Н. // Вестник Международной Академии Наук (Русская Секция). — Спецвыпуск. — 2012. — С. 17—20.
5. Гонтаровська Н. Проблема створення освітнього середовища в педагогічній теорії та практиці / Гонтаровська Н. // Імідж сучасного педагога. — № 1—2. — 2007. — С. 15-20.
6. Крисаченко В.С. Екологічна культура: теорія і практика: [навч. посіб.] / Крисаченко В.С. — К. : Заповіт, 1996.— 352 с.
7. Мануйлов Ю.С. Середовий підхід в вихованні / Мануйлов Ю.С. — М. ; Н. Новгород : Изд- во Волго-Вят. акад. служби, 2002. — 156 с.
8. Ясвин В.А. Образовательная среда: от моделирования к проектированию / Ясвин В.А. — М. : Смысл, 2001. — 365 с.

ПРОЕКТ СТВОРЕННЯ СОЦІАЛЬНО-КУЛЬТУРНОЇ МОЛОДІЖНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ «КЛУБ РОЛЬОВОЇ ГРИ»

*О.В. Бондаренко
Полтава, Україна*

Педагогіка накопичила величезний досвід вивчення молодіжних об'єднань, діяльність яких носила як спроектований, передбачуваний, так і спонтанний характер. Сучасні молодіжні рухи в переважній більшості ініційовані самими учасниками, які вільно вибирають зміст і технологію діяльності. Педагогічний потенціал цих рухів своєрідний, а можливості його використання для вирішення суто педагогічних завдань формування соціально-значущих якостей особистості досить повно можуть бути реалізовані лише тоді, коли педагогічна наука від фрагментарного звернення до досвіду різноспрямованої діяльності учасників молодіжних рухів перейде до системного і послідовного вивчення цього соціокультурного феномену[3].

Проблема використання рольових, сюжетно-рольових і театралізованих ігор у вітчизняній та зарубіжній науці має різну інтерпретацію відповідно до особливостей, цілей і завдань педагогіки, філософії, психології та соціології [1]. Запитання про те, які сюжетно-рольові театралізовані ігри являються найбільш ефективними для досягнення виховних цілей, яким має бути їх зміст та етапи виконання, як повинні вирішуватися організаційні моменти, яка оптимальна методика проведення таких ігор, є маловивченою областю сучасної педагогічної науки. Недостатньо розкриті психолого-педагогічні основи організації сюжетно-рольових театралізованих ігор, а також не вирішено багато практичних питань, пов'язаних з їх диференційованим проведенням за віковими групами.

Отже, для вирішення цих питань і було розроблено проект створення соціально-культурної молодіжної організації «Клуб рольової гри» (на базі середньої загальноосвітньої школи № 4 м. Охтирка Сумської області). Для досягнення поставленої мети було створено план проекту, що проходив в декілька етапів:

1. *Формування задуму проекту* полягало в проведенні опитування, визначенні основної аудиторії учасників, уточненні сутності суспільної потреби, аналіз реальних можливостей її задоволення та визначення основних завдань, а саме:

- на основі аналізу психолого-педагогічної літератури дослідити теоретичні засади професійної діяльності соціально-культурних молодіжних організацій;
- визначити стан розвитку професійної діяльності соціально-культурних молодіжних організацій;
- розробити програму розвитку професійної діяльності соціально-культурних молодіжних організацій;
- експериментально перевірити програму вдосконалення діяльності соціально-культурних молодіжних організацій на базі середньої загальноосвітньої школи № 4 м. Охтирка Сумської області.

2. На етапі *планування та оформлення проекту* було визначено кошторис проекту та основні шляхи підтримки програми.

3. *Реалізація проекту* передбачала проведення підготовчих занять, семінарів і допоміжного опитування.

Підготовка до сюжетно-рольової театралізованої гри:

1. Створення майстерської команди;
2. Розробка правил;
3. Вибір місця для проведення гри;
4. Вирішення організаційних питань;
5. Проведення передматчевих зборів;
6. Індивідуальна робота з гравцями. Прийом заявок на гру;
7. Розподіл майстерських функцій на грі.

Проведення сюжетно-рольової театралізованої гри:

1. Оформлення ігрової території (полігону);
2. Передматчева співбесіда з учасниками;
3. Початок гри – загальний збір учасників (парад персонажів);
4. Ігрова дія, її поточний аналіз і корекція;
5. Кінець гри – загальний збір учасників, обговорення;
6. Закінчення реалізації програми та проведення вторинного опитування за анкетами;

4. На етапі *завершення проекту* було проведено обробку та аналіз отриманих результатів, підведено підсумки.

Підготовка до кожної вистави – складний творчий дослідницький пошук, який потребує інтегрованих знань, прогнозування та передбачення результатів, самостійної діяльності учнів, обговорення методів роботи, творчого звіту – вистави це широке поле для ініціативи, фантазії, артистизму, майстерності, творчості. В ході реалізації проекту учні кожного класу проходять через усі 4 вектори діяльності, випробують себе в різних видах діяльності (музичний, дизайнерський, художній, артистичний). Підбір тематики вистав має враховувати вікові особливості та уподобання дітей, чисельність учнів у класі, фінансову активність батьків та спонсорів, організованість, зацікавленість громадських організацій. Прем'єра кожної вистави може супроводжуватись запрошенням представників місцевих засобів масової інформації. Можливе створення власних репортажів, написання статей, випуск газет.

Діяльність молодіжної організації особистісно значима для учасників програми, отже, є передумови використання цієї діяльності в якості засобу формування якостей особистості.

Література

1. Мясичев В.Н. Структура личности и отношения человека к действительности [Текст] / В.Н. Мясичев // Психология личности. Тексты; под ред. Ю.Б. Гиппенрейтер, А.А. Пузыря. – М.: Изд-во Моск. Ун-та, 1982. – 288 с. – С.35-39.
2. Шмаков С.А. Игры учащихся – феномен культуры [Текст] / С.А. Шмаков. – М.: Новая школа, 1994. – 240 с.
3. Сазонов Е.Ю. Город мастеров [Текст] / Е.Ю. Сазонов // Педагогический поиск; сост. И.Н. Баженова. – М.: Педагогика, 1987. – 544 с. – С.441-500.

ДОСЛІДНИЦЬКА СКЛАДОВА ШКІЛЬНОГО ПІДРУЧНИКА З ХІМІЇ

*О.О. Буйдіна
Полтава, Україна*

Актуальність і доцільність пропонованої публікації пояснюється завданням, яке стоїть перед сучасною українською школою – розвиток в учнів самостійності, здатності до самоорганізації та самоосвіти, здібностей до творчої діяльності, бажання до співпраці. Зазначені вимоги відповідають організації та втіленні у практику шкільного навчання дослідницької діяльності учнів, безпосередньо пов'язаною з вирішенням творчого, дослідницького завдання, що не має наперед відомого результату та передбачає етапи, характерні для наукового дослідження.

Реалізації цих завдань має слугувати шкільний підручник, який на сучасному етапі, крім традиційної інформаційної функції, сприяє розвитку учнів, забезпечуючи їх навчальну дослідницьку діяльність.

Розвідки з проблем вивчення сутності підручника, його структури та функціонального забезпечення належать В.П. Беспальку, Н.М. Буринській, Д.Д. Зуєву; місця і ролі підручника в навчальному процесі – Ю.К. Бабанському, І.Я. Лернеру, М.М. Скаткіну. Проблема розвитку пошуково-дослідницької компетентності засобами підручника знайшла своє розв'язання у дослідженні С.П. Бондар.

Мета статті – визначити дослідницьку складову сучасних підручників із хімії для загальноосвітньої школи у єдності її структурних компонентів.

Сутність шкільного підручника розглядалася вченими педагогами і психологами, методистами, учителями-практиками. За родовим твердженням підручником вважають: навчальну книгу (Д.Д. Зуєв, І.А. Каіров); форму фіксації змісту, проекцію цілісної діяльності навчання (В.В. Красевський); комплексну інформаційну модель педагогічної системи (В.П. Беспалько); модель, що відображає цілі,